

WYROK

W I M I E N I U

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVII Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Jarosław Komorowski

Protokolant: sekr. sąd. Agata Gorzałczany

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Haliny Pągowskiej

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2014 roku

sprawy **M. Ł. (Ł.)**

oskarżonego o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej z dnia 9 października 2014 roku, sygn. akt II K 441/14

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie 1. wyroku modyfikuje datę popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu uznając, że miał on miejsce w dniu 6 sierpnia 2014 roku a jako podstawę orzeczonej wobec oskarżonego kary 6 miesięcy ograniczenia wolności obok art. 278 § 1 k.k. wskazuje przepisy art. 58 § 3 k.k., art. 34 § 1 i 2 k.k. oraz art. 35 § 1 k.k.,
2. w pozostałym zakresie utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy,
3. zwalnia oskarżonego z obowiązku poniesienia kosztów procesu za postępowanie odwoławcze i nie wymierza mu opłaty za II instancję.

SSO Jarosław Komorowski

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 9 października 2014 roku, wydanym na skutek wniosku z art. 335 k.p.k., Sąd Rejonowy w Środzie Wielkopolskiej, w sprawie o sygn. akt II K 441/14 uznał M. Ł. za winnego tego, że w dniu 06 czerwca 2014 roku o godzinie 14:02 w miejscowości C., przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru typu holenderska damka, o wartości 500 złotych na szkodę A. B., to jest przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i za występki ten na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 godzin w stosunku miesięcznym (pkt 1. wyroku).

O kosztach procesu orzeczono w punkcie 2. wyroku, obciążając nimi oskarżonego.

Od powyższego wyroku apelację wniósł prokurator, zaskarżając go w części dotyczącej kary na korzyść oskarżonego.

Zaskarżonemu wyrokowi apelujący zarzucił obrazę przepisu prawa materialnego - polegającą na wskazaniu w sentencji wyroku jako podstawy zastosowania wobec oskarżonego kary 6 miesięcy ograniczenia wolności art. 278 § 1 k.k. zamiast art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 58 § 3 k.k.

Wobec powyższego apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie w punkcie 1. jego sentencji jako podstawy wymierzenia kary ograniczenia wolności art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 58 § 3 k.k. zamiast art. 278 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się zasadna.

Na wstępie niniejszego wywodu podkreślenia wymaga, że Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy rozważył wszystkie dowody i okoliczności ujawnione w toku rozpoznania sprawy i na ich podstawie co do zasady dokonał trafnych ustaleń faktycznych. Analizując akta przedmiotowej sprawy, a zwłaszcza treść zeznań złożonych przez pokrzywdzoną A. B. (k.3-4) oraz wyjaśnień samego oskarżonego M. Ł. (k. 14) Sąd Odwoławczy dostrzegł jednak, że przypisane oskarżonemu zachowanie, polegające na kradzieży roweru miało miejsce nie w dniu 6 czerwca 2014 roku, lecz w dniu 6 sierpnia 2014 roku. Wskazana w wyroku data popełnienia zarzucanego oskarżonemu przestępstwa, powielona za treścią zarzutu wskazanego w akcie oskarżenia (k. 32), stanowi nic innego jak omyłkę, która winna zostać skorygowana w toku kontroli instancyjnej. Co istotne jednak, przywołany błąd Sądu I instancji w żaden sposób nie poddaje w wątpliwość prawidłowości pozostałych ustaleń faktycznych, dotyczących zachowania oskarżonego będącego przedmiotem karnoprawnej oceny. W oparciu o lekturę uzasadnienia zaskarżonego wyroku, realizującego dyspozycję art. 424 § 1 k.p.k., można bowiem jednoznacznie stwierdzić, że sprawstwo i wina oskarżonego M. Ł. co do dopuszczenia się zaboru w celu przywłaszczenia należącego do A. B. roweru zostały udowodnione.

Wątpliwości Sądu Odwoławczego nie budzi także wymiar orzeczonej wobec oskarżonego kary 6 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na świadczeniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 24 godzin w stosunku miesięcznym, który został uzgodniony z prokuratorem i zaakceptowany przez Sąd I instancji wyrokujący na skutek wniosku z art. 335 k.p.k.

Zgodzić należy się natomiast z prokuratorem, że błędem obarczona jest podstawa wydanego w tym przedmiocie rozstrzygnięcia. Zwrócić trzeba uwagę, że przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Orzeczenie innej rodzajowo kary jest natomiast możliwe w oparciu o art. 58 § 3 k.k., zgodnie z którym „jeżeli przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat, sąd może orzec zamiast kary pozbawienia wolności grzywnę albo karę ograniczenia wolności do lat 2, w szczególności jeżeli orzeka równocześnie środek karny; karę ograniczenia wolności wymierza się w miesiącach i latach”. Wobec tego orzeczenie kary ograniczenia wolności za występki z art. 278 § 1 k.k. dopuszczalne jest wyłącznie w oparciu o regulacje art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 58 § 3 k.k. Ponadto dodać trzeba, że z uwagi na możliwość orzeczenia kary ograniczenia wolności w dwóch postaciach (wykonywanie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne oraz potrącenie z wynagrodzenia za pracę) zasadnym jest wskazanie konkretnych przepisów stanowiących podstawę orzeczenia kary ograniczenia wolności. W analizowanym wypadku są to artykuły 34 § 1 i 2 k.k. oraz 35 § 1 k.k.

W tym miejscu zaznaczyć trzeba, że stwierdzając wszystkie wymienione powyżej uchybienie Sąd Odwoławczy nie był zobligowany do uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Zgodnie bowiem z aprobowaną przez Sąd Odwoławczy uchwałą 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2013 r. kontrolę instancyjną wyroku wydanego w trybie określonym w art. 343 k.p.k., poza modyfikacją wynikającą z art. 434 § 3 k.p.k., przeprowadza się na zasadach ogólnych (I KZP 5/13, OSNKW 2013/11/92). Jako, że Sąd Rejonowy dopuścił się oczywistej obrazy prawa materialnego orzekając karę ograniczenia wolności wyłącznie w oparciu o art. 278 § 1 k.k., co słusznie dostrzegł i podniósł we wniesionej skardze prokurator, a przy tym powielił za oskarżycielem błąd dotyczący czasu popełnienia przypisanego oskarżonemu przestępstwa, Sąd Okręgowy był uprawniony do wydania orzeczenia reformatoryjnego.

Wobec tego Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie 1. wyroku zmodyfikował datę popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu uznając, że miał on miejsce w dniu 6 sierpnia 2014 roku, a jako podstawę orzeczonej wobec oskarżonego kary 6 miesięcy ograniczenia wolności obok art. 278 § 1 k.k. wskazał przepisy art. 58 § 3 k.k., art. 34 § 1 i 2 k.k. oraz art. 35 § 1 k.k.

W pozostałym zakresie Sąd Okręgowy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy, albowiem nie dostrzeżono żadnych dalszych uchybień, które w myśl art. 439 § 1 k.p.k., art. 440 k.p.k. bądź art. 455 k.p.k. należałoby wziąć pod uwagę z urzędu.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w punkcie 3. wyroku, zwalniając oskarżonego, na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, z obowiązku ich poniesienia. Za wydaniem przedmiotowego rozstrzygnięcia przemawiały względy słuszności, bowiem konieczność przeprowadzenia kontroli odwoławczej wyroku i zmiany wydanego rozstrzygnięcia była wynikiem błędów Sądu I instancji, natomiast postawa oskarżonego w toku procesu pozwalała na jego zakończenie bez przeprowadzania rozprawy.

SSO Jarosław Komorowski